

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Wilcox, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEG, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAZ PODVANSKI, 6225 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POBOTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠIČ, Box 135, Brighton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Vodnjak modrih mož.

V stari judovski deželi je hodila Suša okoli. Votlih oči je šla čez rumeno travo in posušila — osat.

Bilo je po letu. Solnce je priklopalo na gorske hrbte, ki so bili brez sence in že najmanjši veter je dvignil z belih tal mogočne oblake prahu; čede so postale po dolinah in so se zbirale okoli posušenih potokov.

Suša je šla okoli in pregledovala, koliko je še kaj vode. Šla je k Salomonovim ribnikom in videla na svojo veliko žalost, da je mej skalnatimi obrežji še veliko vode.

Nato je šla doli k znanemu Davidovemu vodnjaku, a je tudi tu našla vodo. Na to je pa šepala po veliki vojaški cesti, ki vodi iz Betlehema v Jeruzalem.

Nekako na sredi pota je zagledala vodnjak modrih mož, ki je stal blizu ceste in je takoj zapazila, da se mora kinalu posušiti. Suša je sedla na vodnjakov velik oklep, obstoječ iz ene same, iz votljene skale, in je gledala notri. Svetla vodna površina, ki se je videla drugič prav blizu vrha, je globoko padla in blato in pesek na dnu sta ga kalila.

Ko je videl vodnjak, kako se slika Sušin obraz na površini njegove vode, začel se je od strahu trepeti in njegova voda je zapluskala.

— Rada bi vedela, kodaj te bo že konec, — je dejala Suša, — tam spodaj tako ne moreš dobiti vodne žile, ki bi ti prišla na pomoč in ti dala novega življenja. In hvala Bogu, dva, tri tedne še o dežju niti govora ni.

— Leško se umiriš, — govoril je jokaje vodnjak. — Nihče mi ne more pomagati. Najmanj rajski studence bi moral biti, ki bi mi pomogel.

— Zato te jaz ne zapustim, dokler te ne bo konec, — dejala je Suša.

Videla je, da so se iztekale staremu vodnjaku ure in hotela je imeti veselje nad tem, ko bi ga gledala, kako bo kaplja za kapljo umiral.

Obsedela je na vodnjakovem oklepu in se veselila, ko je slišala, kako je studenec spodaj vzdihoval. Zelo dobro se ji je tudi zdelo, če je videla, kako so prihajali žejni popotniki, kako so spuščali navzdol korec, pa so potegnili ven le nekaj umazane vode. —

Tako je minul dan, in ko je prišel večer in mrak, pogledala je zopet doli v vodnjak. Prav malo vode se je še svetlikalo notri.

— Ne mudi se ti, — je dejala, — jaz ostanem celo noč tukaj. Ko bo toliko svetlo, da bom mogla zopet videti na dno, takrat te bo že gotovo konec.

In Suša se je sključila na oklepu, noč pa, ki je bila še sopernejša od dne, se je spuščala na Judejo.

Psi in šakali so tulili brez prechranja, njim pa so se oglašale

— Ali ti ne poznaš zgodovine tega vodnjaka?

In ponosno je odgovorila Suša: —

— Poznam zgodovino vseh vodnjakov, rek, potokov in vseh studencev.

— Bodi tako prijazna in priporočaj nam jo, — so prosili tuje.

In posedli so okoli stare sovravnice vse rasti in posušali.

Suša se je sklonila pokoncu, kakor kak pripovedovalec, pripovedki in začela pripovedovati s svojega visokega sedeža.

V Gadeh, mestu v Mediji, ki leži prav na robu pušave, kamor sem se že večkrat prav z veseljem zatekla, živeli so pred več leti trije možje, znani radi svoje modrosti. Bili so pa obenem zelo revni, kar je bilo pa kaj čudno, ker v Gadih so visoko spoštovali učene ljudi in učenost so drago plačevali.

Pa našim trem možem se skoro ni moglo drugače goditi. Eden je bil že čez mero star, drugi je bil gobav, tretji je pa bil zamorec z debelimi ustnicami.

Ljudje so mislili, da je prvi prestar in se zato ne morejo nič od njega naučiti, drugega so se izogibali, ker so se bali gob, tretjega pa niso hoteli poslušati, ker se jim je zdelo, da iz Egiptopije ne more priti modrost.

Ti trije modrijani so se pa v svoji nesreči vendar združili. Čez dan so prosili na stopnjah istega templja in po noči so ležali na strehi. — Tako so si mogli vsaj s tem kratiti čas, da so skupaj premišljevali o vsem čudežnem, kar so zapazili na ljudeh in rečeh.

Neko noč, ko so ležali skupaj na neki strehi, čisto porastli z rudečim, opojnim makom, se je zbudil starejši; komaj je pogledal nekoliko okoli sebe, že je poklical tudi svojega tovarisa.

— Slavimo našo revščino, ki nas je prisilila spati pod nilim nebom, — jima je govoril. — Zbudita se in dvignita oči proti nebu!

— Da, — dejala je Suša z nekoliko milejšim glasom, — to je bila noč, ki je ne more nihče pozabiti, ki jo je videl. Tako je bilo svetlo, da se je videlo nebo, ki se vidi navadno kot trden svod, — prozorno in globoko in napolnjeno z valovjem kakor morje. Svetloba tam gori se je prelivala semintja, in zdelo se je, da zvezde plavajo v različnih globočinah, nekatere prav notri v svetlobnih valovih, druge pa na njihovi površini.

Prav daleč tam, visoko gori so videli naši trije možje, kako se je dvignila lahna tema. In ta tema je hitela skozi neizmerne prostore v obliki kroglje in ko se je približala, začela se je sveteliti in se osvetlila tako, kot rože — Bog daj, da bi se vse posušilo — ko jim začno pokati popki.

Bila je vedno večja in večja in temni ovoj okoli se je počasi razpočil in svetloba se je razlila ven v štirih trakovih na štirih straneh. Ko pa je prišla globokeje doli, kakor je najbližja zvezda, je — obstala. Tedaj so se pa skrivili temni konci čisto na stran in okoli trakov se je razlila lepa rožnobarvena svetloba, da se je svetila naša zvezda kot zvezda moj zvezdami.

Ko so revni možje to videli, rekla jim je Modrost, da se je moral ob tej uri roditi na svet mogočen kralj — kralj, ki bo imel večjo moč, kakor Cir ali Aleksander.

In govorili so drug drugemu: — Pojdemo k staremu novorojenčkovim in povejmo jim, kar smo videli. Morda nas poplačajo z mošnjo denarja in zlato naramnico!

Vzeli so v roke dolge potne palice in se odpravili na pot. Šli so skozi mesto in pri mestnih vratih vprašali, a tu so nekoliko postali; odprla se je namreč pred njimi pušava, ki so se je ljudje zelo bali.

Tu so pa zapazili, da je vrgla nova zvezda ozek svetlobni trak čez pušavski pesek, in šli so polni zaupanja dalje, zvezda pa jim je kazala pot.

Hodili so celo noč čez širno pečeno pušavo in po potu so govorili o novorojenem kralju, ki bo spal v zlati zibelki in bo igral z dragimi kameni. Kratili so si dolgo noč s tem, da so se pogovarjali, kako bodo stopili pred njegovega kraljevega očeta in kraljevo njegovo mater in kako jima bodo povedali, da je Bog odločil njihovemu sinu večjo moč in oblast, lepoto in srečo, kot je imel nekdanj Salomon.

Ponosni so bili na to, da je — Bog ravno nje odločil, da so zagledali zvezdo. Rekli so si, da jih

bodo stara otrokovi poplačali in vsaj dvajsetimi mošnjami zlata, morda jim bodo dali toliko, da jim ne bi nikoli več treba živeti v revščini.

Kakor lev sem pazila v pušavi na te popotnike, — pravila je Suša dalje, — da bi se zagnala nje z vsemi mukami, ki jih povzroča žeja. Toda ušli so mi. Celotno jih je vodila zvezda in zjutraj, ko so druge zvezde otemnile in se je osvetlilo nebo, ostala je ta zvezda in svetila jim je čez pušavo, dokler jih ni pripeljala do kake oaze, kjer so dobili studenec in par dateljnovih drevcev. Tu so počivali cel dan in se dvignili šele z večerom, ko so zvezde posejale pušavin rob. —

— Če opazujemo to kot ljudje, — dejala je Suša, — bilo je to kaj prijetno potovanje. Zvezda jih je vodila tako, da niso nikdar stradali in nikdar trpeli žeje. Peljala jih je mimo bodečega osata, ognila se je globokemu pesku in tako so odšli tudi pekočemu solnemu in vročim pušavskim viharjem. — Trije modri so pa tudi vedno rekli:

— Bog nas varuje in blagoslovja našo pot. Mi smo njegovi poslanci!

Toda počasi sem le dobila čeznje oblast, — pripovedovala je Suša dalje, — in čez nekaj dni so bila srea teh popotnikov izpremenjena v nič manj suhe pušave, kot je bila ta, skozi katero so potovali. Neplodovitost, napuh in nenadno poželenje se je naselilo v njih.

— Mi smo božji poslanci, — so govorili zopet in zopet trije modri, — in oče novorojenega kralja nas ne bo preplačal, če nam podari tudi karavano, obloženo z zlatom.

Nazadnje jih je peljala zvezda čez občeznano reko Jordan, gori k goram judeskim. Neko noč pa je obstala nad mestom Betlehemom, ki se je svetlil med zelenimi oljkami, na skalnatem čelu.

Trije modri so pogledali najprvo, kje so gradovi, utrjeni stolpi in zidovje in drugo, po čemer se loči kraljevo mesto od drugih mest, a nikjer ni bilo ne duha ne sluha o tem.

Še hušje pa je bilo to, da jih zvezda ni vodila v mesto, ampak obstala je nad neko skalnato duplino ob cesti. Skozi odprtino je prodrla svetloba v duplino in pokazala dete, ležeče v materinem naročju, mati mu je pa pela vspavanke.

Pa četudi so modrijani videli, da je svetloba obdala otrokovo glavo kot krono, vseno so ostali pred duplino. Niso hoteli vstopiti, da bi prerokovali otroku čast in veliko kraljestvo.

Obrnili so se hitro, bežali so pred otrokom in s' nazaj v hrib. — Smo mar šli k berščem, ki niso nič več kot mi in ravnotako revni? — dejali so. — Nas je li Bog sem peljal, da poganjamo neumnosti in bi otroku nekega pastirja prerokovali vse časti? Ta otrok tako ne bo dosegel nikdar nič več, kakor da bo po dolinah tu pasel čede svoje in svojega očeta!

Suša je prenehala in pritrjevala pokimala svojim poslušavcem. — Mar nimam prav? — se je zdelo, da hoče reči.

Še mnogo stvari je, ki so bolj suhe, kot pušavski pesek, pa nobena stvar ni bolj neplodna kot človeško srce.

Niso še dolgo hodili, ko so zapazili, da so se izgubili in da jih zvezda ne vodi več, — pripovedovala je Suša dalje. — Dvignili so svoje oči, da bi zopet videli zvezdo in našli pravo pot. Toda zvezda, ki so ji sledili iz Jutrovega, je izginila.

Trije tujei so se močno zgenili in na njihovih obrazih se je bralo, da veliko trpijo.

Kar se je zdaj zgodilo, — začela je pripovedovati Suša dalje, — je morda, če sodimo človeško, nekaj vselega. Gotovo je, da so trije modri, ki niso več videli zvezde, takoj spoznali, da so grešili zoper Boga.

In zgodilo se je z njimi, — pravila je dalje z nekako grozo, — kar se zgodi jeseni z zemljo, če začne deževati. Stresli so se od strahu, kakor zemlja pred gromom in bliskom, omečili so se in ponižnost je zrasla iz njih srca, kakor zelena trava.

Tri dni in tri noči so hodili po deželi okoli, da bi našli otroka, ki bi ga morali moliti. Toda zvezda se jim ni hotela pokazati in vedno bolj so se izgubili in vedno večjo žalost so občutili.

V tretji noči pa so prišli do nekega vodnjaka, da bi pili. Tu se jih je pa Bog usmilil in jim od-

pustil greh, tako da so videli, ko so se sklonili nad vodo, globoko doli v vodi slika one zvezde, ki jih je privedla iz Jutrovega.

Takoj so jo zapazili tudi na nebesnem svodu in peljala jih je zopet k betlehemske vrtini.

Tam so padli pred otrokom na kolena in govorili:

— Prinašamo ti zlato skledice kadila in dragih dišav. Ti boš postal najmočnejši kralj, kar jih je živelo na zemlji od začetka pa do konca sveta!

Tedaj je položilo dete svojo roko na njihove sklonjene glave, in ko so jih dvignili — glej, dalo jim je bogatejših darov, kot bi jih mogel dati kak kralj.

Stari berač je postal mlad, go-bavee zdrav in črnc lep, bel mož. In pripoveduje se, da so bili takolopi, da so odšli domov in postali kralji vsak v svojem kraljestvu. —

Suša je obmolnila s svojim pripovedovanjem in vsi trije tujei so jo hvalili.

— Dobro si pripovedovala, — so dejali. — Tuda čudno je, da trije modri ne store ničesar za vodnjak, ki jim je zopet pokazal zvezdo. So mar tako veliko dobroto čisto pozabili?

— Ni li odločeno, da mora biti vodnjak vedno z vodo preskrbljen, — dejal je drugi tujei, — da spominja ljudi, kako se sreča, ki smo jo izgubili v višavah prevzetnosti, na dnu ponižnosti zopet lahko zadobi?

— So mar umrli slabši, kakor živeti ljudje? — pripomnil je tretji. — Umrje mar hvaležnost z onimi, ki žive v nebesih?

Toda, ko so izrekli to, skočila je Suša z groznim vpitjem kvišku. — Spoznala je tujei, izvedela je, — kdo so bili popotniki. Zbežala je, kakor obnorela, da bi le ne videla, kako so trije modri poklicali svoje slugo s kamelami, ki so bile vse obložene z vodo; da bi ne videla, kako so potem napolnili vodnjak z vodo, ki so jo prinesli iz nebes.

(Konec.)

Kje je JANKO ŠVIGELJ? Doma je iz Begunj na Notranjskem. Pred par meseci se je baje mudil v Rock Springs, Wyo. Za njegov naslov bi rad izvedel njegov prijatelj: Frank Mrak, 211 Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

(15-16-12)

SLUŽBO DOBI

Slovenka ali Hrvatca za domače delo. Plača \$20 ali več na mesec. Vprašajte pri:

Mrs. Elsie Gerbee.

668 Wesson Ave., Detroit, Mich.

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trepno in zanesljivo. V popravilo zanesljivo vsako posle, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL.

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Slovensko-Amerikanski Koledar

smo pričeli te dni razpošiljati vsem onim, ki so ga bili dozdaj naročili. V par dneh ga bodo imeli vsi.

Rojakom priporočamo, da ga čimprej naročijo, kajti radi draginje papirja smo ga letos tiskali le omejeno število.

Cena mu je 35c.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 Cortlandt Street.

New York.

Najstarejša slovensko-hrvatska trgovina z likery v Ameriki

Mi vam nudimo našo zalogo najboljših likerjev po sledečih cenah:	
Brinjevec, zaboj (6 steklenic)	\$ 7.00
Brinjevec, zaboj (12 steklenic)	13.00
Tropinjevec, galona	\$25, \$20, \$275 in 3.00
Tropinjevec, zaboj (6 steklenic)	5.70
Tropinjevec, zaboj (12 steklenic)	10.00
Slivovka, galon	\$2.75 in 3.00
Brinjevec, (posamezna steklenica)	1.35
Naš slavi "66" Pure Rye Whiskey, 7 let star	6.00
zaboj (6 steklenic)	11.00
zaboj (12 steklenic)	11.00

Concord vino, rdeče, berel	\$32.00
Concord vino, rdeče, pol berela	16.00
Pri odjemu 5 in 10 galon, stane galona	.90
Pri odjemu ene same galone pa	1.00
Belo vino, berel	38.00
Belo vino, pol berela	19.00
Pri odjemu 5 ali 10 galon, stane galona	1.00
Pri odjemu ene same galone pa	1.25

Za posodo računamo sledeče cene: za 3, 4 in 4½ galone sodčke 50 centov, za 5, 6 in 10 galon sodčke \$1.00 in za 25 galon (pol berela) \$1.50. Berele pa damo zastoj.

Z naročilom pošljite vedno tudi Money Order ali pa bančni ček.

Za vse blago jamči

THE OHIO BRANDY DISTILLING COMPANY

6102-4 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHIO.

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znancev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za sebe.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ najstarejši slovenski list

"GLAS NARODA"

"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"Glas Naroda" je najpriljubljenejši in najbolji razširjeni slovenski list na svetu.

"Glas Naroda" je razposlan na leto v štiri in pol milijone (4,500.000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

Cene oglasom so sledeče:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00

Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. \$1.00

Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00

Enkratno iskanje dela stane \$0.30

Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00

Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih.

Z naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejememo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj. Zaeno pa svetujemo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

Jugoslovanska Katoli. Jednota

Izborporočena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA

GLAVNI URAĐNIKI:

Prisposlavljen: F. A. GERM, 907 Cherry Way, St. Paul, Minn.

Prisposlavljen: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., South, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Glavni tajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Glavni tajnik: LOUIS COSTELLO, Box 533, Salda, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN IVRO, 909 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

Dr. ER SPEHAR, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

Dr. ER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

Dr. KRZISNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POBOTOVNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Loral, O.

JOSEPH FISHLAR, 308 — 6th St., Rock Springs, Wyo.

Dr. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MEETED, od društva sv. Cirila in Metoda, St. Paul, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreće Jesusa, St. Paul, Minn.

JOHN GHAHEK, st., od društva Slovenov, St. Paul, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uredniški sadovi, kakor tudi dopisi, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednosta, vse po tobi na na predsednika porotnega odbora.

Na osebnost ali neosebna pisma od strani članov ne naj boš poslano.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

V smrtni senci.

Baltiška povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

Stopili so k oknu in gledali vedno bolj naraščajočo množico na trgu ter gledali z rastočo napetostjo vstolice novega nadkneza. Knezovi Henrik je vztrajal, kakor ob vodi javor, če ga začne mikastiti nevihta. Bralo se mu je na obrazu, kako silno ga peče vmesčevanje tujca na vele-slavni bodriški prestol. Gojnik je uganil njegove misli, pa ga je tolažil: "Vem, kaj se godi v tvojem sru. Misli si: Zakaj ne vmesčijo Gojnik mojega brata Budi-voja ali pa mene? Toda, knezovi, le pogum! Doktor drevo stoji, lahko se vedno zeleni. S čim kolo se obrača. Če Bog da, bodeš se ti enkrat sedel na tem knežjem prestolu. V duhu te vidim ta dan, ko bodeš zasedel prestol, jaz in Gojnik bodeva pa stala ob tvoji strani kot praporočaka tvoja. A sedaj bode treba iti pred knežji sodni stol. Čuj, Gnev se je že vzdignil... Že je poslal po nas... Le pogum, tovariš Gojnik, in ti, bodoči moj gospodar!"

"Nadknez", se je oglašil posadnik Gnev, ko so njegovi vojniki pripeljali prijeto trojico pred sodni stol, "to so udeleženci, zoper katere dvigam obtožbo; ubijalci so in veleizdajalci!"

"Gnev, posadnik velegrajski", je resno izpregovoril nadknez, "ludo obtožbo dvigaj zoper to trojico. Razloži nam natančneje vso stvar!"

"Ta trojica je sedela sinoči v gostilni pri Vratku, pred mestni vrati. Tja je prišel tudi moj sin Vojan v spremstvu štirih mladičev, med katerimi je bil tudi tvoj pobočnik Pestislav. Moj Vojan je zahteval, da morajo vsi omizja piti na tvoje zdravje. Res so se vsi gostje odzvali pozivu, samo ta trojica je trdovratno ob-sedela pri svoji mizici. Vojan je bil vsled tega pač lahko razjarjen, in ker njegova beseda ni pri-njnih ničesar zmogla, je potikal z vrhom na njihove prsi ter jim na ta način hotel zbuditi domoljubno zavest. Ta velikan Gojnik je pa planil nad mojega sina, ga vr-gel skozi vrata na cesto s tako si-lo, da se je revež pobil do smrti. Sodi sedaj, gospodar, ter obsodi krivca in njegovega tovariša! Glavo za glavo, oko za oko, zob za zob — kliče srd nesrečnega očeta!"

Krut se je obrnil k trojici: "Čuli ste težko pritožbo. Kaj pravite? Najprvo mi odgovorite, kdo ste po imenu in kolenu!"

Z mogočnim daleko-slišnim gla-som je odgovoril Gojnik: "Knezovi Krut..."

"Kaj pravi?" je vzblesnel pri-sadnik Gnev, vzblesnelo tudi osta-lo Krutovo obličje. "Nadknez

vprašal kolikor-toliko mirno:

"Zakaj ste pa postali ubi-jalci?"

"Če ne, bi bili pa mi ubiti. —

Stvar se je tako razvila: Vele-grajskega posadnika sin Vojan je v svoji pijanosti kruto razžalil našega knezovička Henrika, nazi-vajoč ga Sveniča. Kruto je žalil tudi njegovo mater, kneginjo Si-rito. In pozivu takega človeka naj bi se bili mi sinoči odzvali, vstali in trkali z njim! Ti, Krut, kolikor vem, imaš ti se svojega očeta. In če bi kdo v tvoji navzočnosti da-l temu tvojemu očetu grde pri-muke, kaj bi ti storil? Ali bi se bratil z njim? In če je ta Vojan zarinil v glavo knezovička Henrika vrč, je pač razumljivo, da se je tovariš Gojnik postavil za njega, branil njegovo čast in življenje. Ubili ga ni nameraval. Vrgel ga je iz hiše kot človeka, ki nima ni-keake olike. Pač ni vedel, da ima velmožnika velegrajskega sin ta-ko strahopetno dušo, da mu ob prvem padcu zbeži iz telesa. In da so velegrajski mladiči taki junaki, tega tudi ni mogel naprej ve-deti."

"Kaj pa je z njimi? Kaj hočeš reči?"

"No, to, da je te tri velegraj-ske mladce, njegove tovariše, in nekega tvojega pobočnika z isto lahkoto vrgel na cesto."

"In kaj so vam prizadeli ti?"

"Napadli se Gojnik, in ta se jih je ubranil s tem, da jih je po-metal ven."

Krut je z dolgim pogledom pre-meril Gojnika, Gojnikova velika in dolgo časa ni mogel spraviti iz sebe nobene besedice. Vseč mu je bil velikan Gojnik — ali ubija-lca mora vendar kaznovati...

"Gospodar, kaznuj ubijalca, kaznuj tudi njegova tovariša, ve-leizdajalce so vsi trije!" je zasi-klal Gnev.

Krut je molčal. In za hip je umolknilo tudi vse nepregledno ljudstvo.

"Zatiri črve krščanske!" je šepnil svecnik Slavomir Krutu v uho.

Ta je pomisljal. Ves narod je napeto gledal, kakšen bode nad-knezov izrek.

"Zatiri črve!" je zopet zasepe-l Slavomir.

Vse napeto.

Že se je novi nadknez priprav-ljal, da izreče sodbo. Kar skoči iz prvih vrst zbranega naroda proti knežjemu prestolu mlada deklica.

"Slavina, kam greš?" se je si-lšal za njo glas častiljivega go-spada. Bil je glas gospoda Tugu-mira.

Pa deklica zlatolaska se ni zme-nila za vprašanje. Že je bila tik pred knežim. Pogumno, kar bi nihče ne pričakoval od otroka, je stopila pred Kruta in izpregovo-rila:

"Starodavna in staroslavna slovenska navada je, da novi nad-knez takoj po vmetitvi sodi ljud-stvo. Star je pa tudi običaj, da novi knez pomilosti zatočenca, ki so prvič pripeljani pred njega, če prosijo za njega, poddesetletna deklica. Jaz sem Slavina Tugu-mirova in nisem še stara deset let. Pa sedaj tebe prosim, pomilosti in ji dal v roko lepo zlatno sve-tinjico z besedami: 'Pokojni oče mi je dal ta spominček, predno sem šel v samostansko Solo v Glin. Ibrani ga odslej ti kot spomin na me, nesrečnega knezovička, ki mo-ra bežati kot proganec iz rojst-ne svoje zemlje. Jaz ne bodem ni-koli pozabil tebe in tega, kar si storila nam tren danes!'"

"Prokleti otrok!" je siknil sve-čnik Slavomir.

"Prokleta dekle!" je glasno pomolil posadnik Gnev. Vedel je takoj, da je igra zanj izgubljena.

Vedel je, da nadknez mora pomi-

lostiti trojico. V svojem sru se je pa hotel vendar še vsaj nad-enim masčevati — nad Tugumi-rom. "Ha, to je naredil Tugu-mir!" je s prstom na Tugumira kažoč zabesedil razdraženi po-sadnik. "On je pristal, znan pri-staš Gotšalkove rodbine. Veleiz-dajalec je, spletakar, hujskač, on je naučil deklico!"

Tedaj je pa vzrojil Tugumir, mogočno se je razkoračil in de-jal:

"Pri svoji časti izjavljam, da vnu-kinje Slavine nisem jaz naučil teh besed. In za to njeno posredo-vanje ni trohice nisem vedel. Ves narod me mora poznati, in sicer mislim, da ne s slabe strani. Če sem bil jaz prej zvest podanik Gotšalkov, prisegam tu svečano, da bodem tudi novozvoljenemu nadknezu odkritovdan podlož-nik."

"Gospod Tugumir je odkrita duša; kar on pravi, moramo vsi imeti za resnico", se je oglašil iz srede množice močan glas in z njegovim so se združili kmalu tu-di brezbrojni drugi v slavospev: "Gospod Tugumir je postenjak stare korenine, gospod Tugumir živel!"

"Gospodar, daj mi vsaj ubija-lca Gojnik, da se v njegovi krvi ohladi moja jeza!" je zaječal po-sadnik Gnev.

"Jaz prošim za vse tri!" se je oglašila deklica Slavina. In ko je videla, da se nadknez pomišlja, je nadaljevala: "Še enkrat pravim: Če si častilec Didi-Lade, usliši prošnjo deklice mlade. Če ne, jo pa kot burja odpiši in jo kot prah iz dežele pobriši, ker s tem pokažeš, da si nenasiljen knez, kakršnega more ljubiti samo bes!"

Trde so bile te besede. Krutu se je videlo, da so ga silno zbo-le. Vendar se je junakašema pre-magal in odgovoril Slavini:

"Deklica, morda ne veš, za ko-ga si prosila milosti, ali izprošila si jo." In k trojici obrnjen je de-jal: "Zaradi dogodka pretekle noči vas pomilostim. Vi ste pro-sti. Lahko bi vas pač prijel iz dru-gega vzroka, kot veleizdajalec. Toda brata svoje neveste Vilje-ne nočem preganjati ter takisto ne njegovih spremljevalcev. — Dragovan!" je velel poleg stoje-čemu pobočniku. "Odpeljite te tri ljudi na mojo ladjo 'Zarjo', da jih spremi iz pristanišča vele-grajskega čez morje na dansko obrežje. Skrbite za njih varnost. Na prvih danskih tleh pa, ki jih do-sežeš, jih izkraj in se vrni k me-ni nazaj... Idite!... Menim, da sem bil zadosti vreden z vami. A nikar se več ne držite te moje veldušnosti! Vaša noga naj ni-kdar več ne stopi na bodriška tla!"

Gojnik je drzno pogledal Kruta v obraz in dejal: "Kaj ti pra-vim, Krut? Zaponni si pregovor: Kogar sreča boža, reva njegova koža!"

"Proti narodu obrnjen je zaklical: 'Bodriči, pomilili bo-deste današnji dan! — Sedaj pa, knezovi, idimo!'"

Pa predno so odšli, se je naru-d pokazal gniljiv prizor: "Hva-la ti, Slavina!" je izpregovoril knezovič Henrik, stopil k deklici in ji dal v roko lepo zlatno sve-tinjico z besedami: "Pokojni oče mi je dal ta spominček, predno sem šel v samostansko Solo v Glin. Ibrani ga odslej ti kot spomin na me, nesrečnega knezovička, ki mo-ra bežati kot proganec iz rojst-ne svoje zemlje. Jaz ne bodem ni-koli pozabil tebe in tega, kar si storila nam tren danes!"

Deklica je sprejela spominček, hvaležno pogledala knezoviča, pa zaplakala.

"Zdrava, Slavina, ne jokaj!" jo je tolažil knezovič. Pa njemu samemu se je zdajci storilo inako: tudi v njegovem očesu se je za-blestela solza, prijel jo je rahlo za desnico in jo viteško poljubil z besedami: "Od danes naprej si ti moja..."

Trojica je z Dragovanom zapu-stila trg in ljudstvo je z občudo-vanjem ter sočutjem gledalo za njo: najrajši bi bilo ploskalo Goj-nikovemu junakašemu nastopu, ploskalo velikemu Gojniku, plo-skalo knezoviču Henrik in po-mislilo, da ne s slabe strani. Če gumni njegovi rešilki, ko se ne bi sem bil jaz prej zvest podanik Gotšalkov, prisegam tu svečano, da bodem tudi novozvoljenemu nadknezu odkritovdan podlož-nik."

Tudi Krut je pomembno zani-sljeno gledal za odhajajočo troji-co in za deklico, ki je stopila se-daj na svoje prejšnje mesto k svojem dedku.

Svecnik Slavomir je zapazil knezovo zanišljenost, šepnil dvor-niku-obredarju nekaj besed, na-kar je ta zaklical:

"Ali ima še kdo kakšno pri-tožbo?"

Vse tiho.

"Torej gremo po obredu dalje: Naj se približajo velmožni posad-niki mest in gradov in dični žu-pane, da zaprišejo novemu nadknezu zvestobo!"

In bližali so se v bogati opravi in ponosnih korakih, se pokla-njali nadknezu, polagali v njego-ve roke prisego in odhajajoč vzklikali:

"Živel nadknez Krut, naš go-spodar!"

Le-ta je pač pokinaval z glavo. Ali duh njegov je bil kakor od-soten. Kam je splaval? V mlado solčnojasno preteklost, ali v ne-znano megleno bodočnost? Mrač-na senea je legla na njegovo čelo in, je razprostrla svoje megleno-oblačne prozorne peruti čez oči po izkusil se ljubeznivo nasmehniti: vsem obrazu...

Sedaj pa sedaj je nadknez po-siloma-umetno je res privabil v oči žarek veselja, zakrožil lepe ustnice v prijazen nasmeh... Pa le za hip se mu je posrečila ta igra. Že je zopet ležala na obrazu senea, se vsesavala čimdalje glo-blje v njegovo lice in bila čimdalje bolj temna, mračna, grozeča...

(Dalje prihodiš).

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderno opremljena izmed vseh slovenskih tiskarn v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

6119 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

POPOTNIKI.

Vsem onim, ki ste namenjeni potovati v Cleveland, posebno ako imate družino, bo potrebno nabaviti pohištvo in kuhinjsko opravo ako se hočete nastaniti v naši naselbini. Zato ob tej priliki priporočam svoje velike prodajalne, kjer dobite vse kar le potrebujete. Pri meni imate vedno po-steno in zanesljivo blago.

Ako dospete v Cleveland na postajo in se ne veste kam obrniti, po-ključite na telefon Princeton 1381 ali pa Rosedale 1881 in jaz bom poslal en avtomobil po vas. Ako pa vzamete pocestno karo se peljite s St. Clair karo do 62. ceste in na vogalu St. Clair Ave. je naslov:

A. GRDINA,

6127 St. Clair Ave.,

Cleveland, O.

Pri meni se vedno dobi letni koledar za 20c. poštnih znamk.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Ne igray se s svojim zdravjem.

Zdravje je splošno blagostanje. Ako se ne počutite dobro, nikar ne razpustljajte svoja zdravja s tem, da bi pili alkoholne grenčice, ker te le oslabe kri in ohrome bolj ali manj krvne celice. Kri je ona moč, ki da življenje. Preteka se po žilah in donša hrano vsake-mu delu v telesu. Obenem pa odvaža vse slabe tvarine in uniči vse škodljive bakterije. Torej treba se je čuvati pred vsem, ki slabi krv-ne celice. Le močne in čvrste krvne kroglice zamorejo upravljati pravo hranjenje in braniti pred posledicami. "Čisto naravno vino ne škoduje, pač pa okrepi živčni sistem, kateri izvršuje v telesu vse naj-težje napore", pravi Dr. Arnan Gautier, član francoskega instituta in ta izjava je bila pred kratkim, citana na medicinski akademiji v Parizu. To je torej vzrok, zakaj rabi le

TRINER-JEVO ameriško Elixir grenko vino

To neprekosljivo zdravilo je narejeno iz raznih grenkih zelišč, bilk in skorji, ki so velikih zdravilnih vrednosti in čiste, ter iz čiste-ga naravnega rdečega vina. Prosto vseh kemikalij ali strupov. Po-vspeši redno odstranjenje, oživi organe in okrepi živce. Ozdravi:

ZAPRTJE, KOLICANJE, BRUHANJE, GLAVOBOL,

NERVOZNOST, OSLEBELOST KVI, POMANJKANJE ENERGIJE, SPLOŠNO OSLEBELOST IN DR.

Deluje hitro in gotovo. Izogibajte se cenih ponaredb ker s tem se le troši denar! Nas princip je, da ga priredimo dobro kolikor le mogoče, in cena — ako upoštevate visoke cene vseh prinesi posebno vina — ga priporoča:

\$1.00.

V vseh lekarnah.

V zadnjem času se pojavljajo razni nevarni gostje, posebno reu-matizem in nevralgija. Ali veste kako se jih obrani? Najbolje je, ako rabite **TRINERJEV LINIMENT**. To močno zdravilo je zelo pri-poročljivo, ako imate okorel vrat, spahnenje, prišč, otekline itd.

Cena 25c in 50c v lekarnah.

8 pošta pa 35c in 60c.

Pri vseh boleznih, ki so spojene s kašljem, vzemite **TRINER'S COUGH SEDATIVE**. Cena 25c in 50c v lekarnah. S pošto pa 35c in 60c.

JOSEPH TRINER, Manufacturing Chemist,

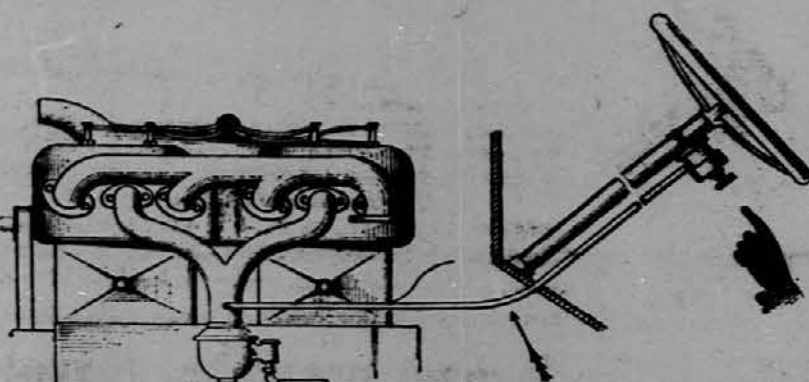
1333--1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL

Izum našega rojaka Henry P. Mertela.

Zdolej vidite aparat, s katerim se prihrani do 35% na gasolinu.

zboljša se slab motor in povspehi hitrost.

Mertel Power Exhilarator.

Pritrdi se ga lahko na vsako karo, katero goni motor na gaso-lin in je lep okras za vsako karo.

MERTEL POWER EXHILATOR je aparat, ki se nudi na pe-kovi vse dosedanje izume te vrste. Z njim se prihrani do 35% pri ra-tunih za gasolin in motor trpi veliko manj ter ne postane prevroč. Glavno je pa to, da v hrib moč podvoji in prepreči, da bi se kara v klancu zaustavila.

Rojaki, ki imate svojo karo, naročite si en aparat za poskušnjo in prepričali se bodeste sami, da je res. Vskemu, ki ne bo zadovoljen, povrnem denar v roku enega tedna.

Cena poniklanemu **EXHILATORJU** je \$10.50 in mezingaste-mu pa \$10.00. Razprodajalec dobe popust. Pišite na:

HENRY P. MERTEL

315 Spruce St., Homestead

P. O. North Bergen, N. J.

